

[Thorvil Kristensen.]

gentage dem her. De gik i hovedsagen ud på, at en lovgivning vedrørende monopoler og konkurrencebegrænsning som sin hovedgrund sætning må have, at arbejdet i erhvervene, indbefattet aftaler om priser o. lign., er noget, der skal have lov til at foregå, så længe det ikke udnyttes på en urimelig måde, og at det derfor normalt må være monopoltilsynets opgave at skride ind, når man skønner, at aftaler eller andre former for konkurrencebegrænsning fører til urimelige resultater.

Der var i lovforslaget på enkelte områder en videregående konstruktion af lovgivningen, idet man i §§ 10 og 11 foreslog generelt forbud mod visse aftaler, ganske vist med adgang til dispensation. Angående denne anvendelse af forbudsprincippet sagde jeg ved første behandling, at det måtte vi overveje nærmere. Vi tog ikke endeligt standpunkt dertil på det tidspunkt, idet vi fandt, at det måtte afhænge af undersøgelser og overvejelser i udvalget, hvorvidt vi kunne gå med til på disse begrænsede områder at forlade det almindelige princip, at aftaler er tilladt, og gå over til forbud som det principielt gældende.

Resultatet af udvalgsarbejdet er nu, som den ærede ordfører sagde, blevet, at vi har delt dette område midt over, om jeg så må sige, idet vi har strøget § 10 med forbudet mod eksklusivaftaler, boykot o. lign., hvorimod § 11 med det principielle forbud mod bruttopriser er fastholdt i en lidt ændret skikkelse. Om dette sidste skal jeg sige en lille smule. Det er jo rigtigt, som udvalgets ærede ordfører fremhævede, at herefter vil bruttopriser kun være vejledende. Der er dog gjort den undtagelse, at hvor væsentlige grunde taler derfor, kan det tillades, at de fastsættes med bindende virkning, således at aftalernes overholdelse vil kunne håndhæves.

Vi fra vor side har lagt vægt på at få dette fremhævet. Jeg skal særlig nævne to af de ting, der i så henseende er fremdraget i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 13. Disse bemærkninger er i virkeligheden en vigtig tilføjelse til selve ændringsforslaget. Den ene af de to ting, jeg vil nævne, er det tilfælde, at en vare sælges i konkurrence med varer, der stammer fra en udenlandsk virksomhed. Vi kan jo ikke her i landet lovgive

for, hvad udenlandske virksomheder må gøre i retning af at håndhæve de af dem fastsatte bruttopriser, f. eks. ved at nægte salg til folk, der ikke vil efterleve dem. Derfor har vi lagt vægt på, at hvis en dansk fabrikant sælger i konkurrence med udenlandske fabrikanter, der har sådanne muligheder, skal den danske fabrikant være ligestillet. Det andet, vi har lagt særlig vægt på, er det tilfælde, hvor en vare, for hvilken der er fastsat en bruttopris, bliver anvendt som lokkevarer. Hvis friheden overfor håndhævelsen af bruttopriser udnyttes til anvendelse af varer som egentlige lokkevarer, skal der kunne skrives ind mod dette, idet man så skal kunne få tilladelse til at håndhæve bruttoprisen og derved væge sig mod den afart af konkurrence, som lokkevarer jo i virkeligheden er.

Løvrigt har det været vor bestræbelse under behandlingen af dette lovforslag at få dets formulering gjort klarere, at få lovens område afgrænset og dermed også at få monopoltilsynets beføjelser nærmere og skarpere afgrænset, end de var i det oprindelige lovforslag. Jeg synes, at dette i væsentlig grad er lykkedes. Det, vi har lagt vægt på i så henseende, er at komme bort fra den utryghed, som der var noget af i erhvervslivet, da lovforslaget blev fremsat, utryghed ved tanken om, at der nu blev en mere almindelig adgang for dette administrative organ til at blande sig i mange forskellige ting vedrørende virksomhedernes arbejde, et mere eller mindre uafgrænset område for indgriben, der jo nok i praksis i nogen grad var et levn fra den tid, da vi havde en af krigsforholdene betinget direkte prislovgivning. Vi har derfor søgt at få en nærmere afgrænsning. Jeg vil her særlig pege på lovforslagets §§ 1, 2 og 6 samt § 12 — eller § 11, som det bliver efter ændringsforslagene vedtagelse.

§ 1 indeholder jo lovens formålsbestemmelse, der, som den ærede ordfører for udvalget gjorde rede for, er blevet lidt nærmere afgrænset end hidtil. Jeg kan bekræfte, hvad udvalgets ærede ordfører sagde om forståelsen af denne paragraf.

Vedrørende ændringsforslagene til lovforslagets § 2 har vi lagt vægt på, at der ved den ændrede affattelse ikke længere sondres mellem forskellige årsager til, at konkurrencen er begrænset, men derimod